

Seuraavassa tarkastellaan Harakan viittä merkittävää geologista kohdetta. Kohteet numeroituna kartassa.

Kohde 1

Tyynylaavakuvioita amfiboliitikalliossa. Noin 2 miljardia vuotta sitten tapahtui meren pohjassa laavapurkaus, jonka jäljet on nähtävissä kallion pinnassa. Tyynyiltä näyttävät laavarakenteet ovat poikkileikkauksia purkautuneista laavatyynyistä.

Kohde 2

Mannerjään hioma silokallio, sarvivälkegneissia. Jään viimeisen kulkusuunnan mukaisia uurteita. Tumma iso irtolohkare on diabaasia. Graniittisuonia ja -juonia. Kallion juonissa näkyy siirros, joka on syntynyt jo syvällä olemassa olleeseen kallioperään sen liikahtaessa esim. maanjäristyksen yhteydessä. Plastinen graniitti on täyttänyt kallioperän rakoja, jotka myöhemmin ovat poimuttuneet ptygmaattisesti (suurempana kokonaisuutena osa suonista on edelleen suorina, poimuttumattomia). Toisen maailmansodan aikaisia ilmapommikuoppia.

Kohde 3

Diopsidi-sarvivälkegneissia ja sarvivälkegneissia sekä kiillegneissia (vaiheittuminen sarvivälkegneissistä, sarvivälke korvautuu biotiinilla). Vaiheittumisalueella epidiotiittitäyteinen ruhje (sarvivälkegneissikalliossa). Mannerjään sulamisvesien pyörittämien kivien hioma hiidenkirnu. Graniittilohkare (vaalea) jossa viininpunaisia granaattikiteitä. Lohjennuksessa kalliossa näkyy sarvivälkeraitoja (rasvamainen, välkehtivä kiilto) sekä diopsidiraitoja (vihertäviä). Leveä karkean graniitin juoni on graniittipegmatiittiä.

Kohde 4

Irtolohkareina rapakivigraniittia (jossa kalimaasälpäkiteitä joiden ympärillä kehänä plagioklaasia, tummia savukvartsikiteitä), jotka tulleet idästä mannerjäältä irronneiden jäävuorten pohjassaan kuljettamina. Irtolohkare karkeaa punaista Graniittia. Kiillegneissikalliossa näkyy paikoin magneettikiisua, joka on rapautunut reagoimalla veden ja hapen kanssa. Tällöin on syntynyt rautahydroksidia (ruostetta) ja vapautunut keltaista rikkiä. Kiillegneississä on granaattikiteitä. Mannerjään repimiä puolikuun muotoisia sirppimurroksia ja pirstekaarteita silokalliossa. Irtolohkare on diopsidi-sarvivälkegneissia.

Kohde 5

Karkearakeinen graniitti muodostaa suuria poimurakenteita gneissien kanssa. Poimut ovat syntyneet kilometrien syvyydessä maankuoressa, minne kivilajit joutuvat maankuoren liikkeiden seurauksena. Kallioperän rakoihin on tunkeutunut graniittista kivilulaa. Tämän jälkeen maan sisäiset voimat ovat taivutelleet massan poimuille kuin maton. Myöhemmin kallioperä on kohonnut, ja kuluttavat voimat rapauttaneet ja madaltaneet sitä. (vertaa näiden poimujen kokoa esim. kohteen 1. graniittisuonien poimuihin, ehkä ymmärrät paremmin geologisten tapahtumien laajoja puitteita. Kohteiden 1. ja 2. poimuissa on kyse senteistä, tässä kymmenistä metreistä).

